

Nem csoda, hogy kevesen látogattak ki a Homoródszentmárton-Korondi SE találkozóra, hiszen farkasordító hidegben játszották a meccset: a játékosok sapkában, melegítőben, foggal-körömmel nemcsak egymás ellen, hanem a hideggel is küzdöttek. A fagyos talaj ellenére egész jó párharcot vívtak.

„Bolondúl ne rúgjatok, ember!” – szólt a jó tanács a pálya széléről, de ez a labdára értették, nem a szabálytalanságokra. Pattogott a játékszer összevissza, tényleg nehéz volt kezelni, megtartani, s ami még nem szólt a hazaiak mellett az az volt, hogy a meccset megelőző éjszaka bál volt a településen. Mégis Szentmárton kezdett jobban, s a [HMLE elnökének](#) fia, **Ta más Előd** szépen fektette el a védőt, a kapust s gurította a hálóba.

Sokáig nem örülhettek azonban, mert a vendégek egy akció után kiegyenlítették, védhetetlenül vágódott a lécz alá a labda. „Itt kezdődik a helyzet...” – méltázott el egy hazai néző, s igaza volt,

mintha érezte volna a bajt, ugyanis a korondiak középpályása, **Benedek Elemér** gondolt egyet, rátűzte jó huszonötről, s az bizony a jobb vinklibe csavarodott. Váratlan, de hatalmas gól volt.

Alig három éve van pálya **Szentmártonban**, addig csapat sem volt, csak valamikor a nyolcvanas években – a nagyrészt helyi fiatalokból álló alakulat az első idényben harmadosztályt nyert, majd a következő évben már feljutott a legfelsőbb körzeti osztályba, idéntől már ott vitézkednek.

Valósággal csengett a labda egy-egy kirúgásnál, annyira meg volt fagyva, távoli löketek nem is nagyon voltak a Benedekét leszámítva, a hazaiak csak rohantak az egyenlítés után, de komolyabb helyzetig nem jutottak a második játékrészben. Néha meg az elrúgott labda után kellett menni, az átbújás a szöges dróton keresztül nem kis ügyességet igényelt.

Aztán jött egy vitatott jelenet: a gólba tartó labdát az egyik hazai játékos Luis Suárez-módra kiütötte, **Jenei Csaba** játékvezető befújta a tizenegyest, a piros lapot is elővette. De csak elővette, nem mutatta fel, mert asszisztense közben jelezte, hogy les volt, úgyhogy a korondiak döbbenet nélkül nézhették, amint kifele int a bíró. De ami késik, nem múlik: tíz perccel a vége előtt egy szöglet utáni kavarodásból egy korondi láb bevágta a harmadikat, megadva ezzel a kegyelemdöfést a szentmártoniaknak, az 1–3 maradt a végeredmény is.

S ezzel le is járt a dolog nagyjából, akárcsak a körzeti bajnokság őszi idénye. Csak az sanda gyanúm, hogy a tavaszi kezdéskor is ugyanilyen hideg lesz – de ne panaszkodjunk, a körzetiben „kifogott” meccseinken szinte végig sütött a nap. Szébbé tette a vasárnapokat.

Amit láttunk, hallottunk

Pálya: tűrhető, a vonalak fűrészporból, ezen mészdarabok is vannak, fagyott talaj, nehéz játszani rajta

Lelátó: nincs

Eredményjelző: nincs

Öltöző: van, deszkából

Nézők: kevesen vannak, de a hideg miatt – máskor körbeállják a pályát

Durvaság: nem volt, sárga lapot is csak szövegelésért kap az egyik korondi játékos

Összkép: az utolsó forduló ősszel, ami már télbe hajlik